

Skal du begynne med blodspor?

(Anne Igsi)

Det er stadig nye dachshundeiere som gjerne vil komme i gang med blodsportrening, og dette innlegget er til dem.

Flere av klubbene i NDF arrangerer blodsporkurs på denne tiden av året, og det kan være mange gode treningstips å hente her. Dessuten får en noen å trene sammen med.

I det følgende vil jeg si litt om hvordan en kan begynne sportrening på egen hånd. Jeg vil understreke at det er flere måter å gjøre dette på. Metodikken jeg bruker har fungert på en del hunder her hos meg. Ingen hunder er like, men mange fellestrekk har de, tross alt.

Aller først; utstyret som kreves til sporaktiviteter er ikke særlig omfattende. En plastflaske til blodet med et hull i korken, merkebånd, en rådyrskank eller en annen attraktiv godbit, langline og egnet sele eller halsbånd dekker det meste. Det viktigste her er at dette utstyret kun skal brukes, når en trener spor, ikke til turgåing og andre aktiviteter. Grunnen til dette er at hunden ganske snart vil forbinde utstyret med oppgaven den skal løse.

Blod til treningen kan stort sett skaffes i dagligvarebutikker som "matblod".

Spesielt hvis en starter opp med en valp, er det viktigste å legge lista på et realistisk nivå. Så langt det er mulig skal alle treninger legges opp på en sånn måte at hunden har forutsetninger for å lykkes. Det betyr:

- Det første sporet skal være kort, kanskje 25-30 m, ½ dl. blod
- Godt oppspark i starten med ekstra blod, la valpen bruke tid.
- Spor i medvind, da blir det enklest for valpen å arbeide spornøye.
- La sporet ligge i minst 3 timer etter at det er lagt. Da lukter det mer enn om det er helt ferskt.
- De fleste valper vil tilnærme seg blodlukten og sporet med nysgjerrighet, ofte forsiktig. Føreren skal være en støtte og hjelpe til hvis nødvendig. Valpen må få bruke den tiden den trenger.
- På sporslutt skal det være oppspark med ekstra blod og en belønning som valpen setter stor pris på. Det trenger ikke være rådyrskank eller annen viltedel på de første treningene, men noe spiselig som valpen er glad i. Da blir belønningen konkret og kontant. Og så skal føreren være raus med rosen.

Langline og bredt halsbånd eller sele er hundens utstyr når den skal gå spor.

T.v. er en lærline og den andre er en plastbelagt langline som kan kjøpes i alle hundeutstyrsbutikker. Begge linene er 10 m lange. I NKKs prøveregler er kravet at lina skal være minst 5 m.

Avhengig av hvordan valpen håndterer utfordringene i et blodspor er det naturlig å øke sporelengden og øvrige vanskegrad-er (vinkler, blodopphold osv). Det er hele tiden førerens ansvar å legge opp treningene på en sånn måte at det alltid blir en vellykket øvelse for valpen/unghunden. Langt de fleste hunder er «skrudd sammen» slik at de liker å

Flaske til sporlegging. Tomme (og nøyre rengjorte) ketchup-flasker kan også brukes til formålet.

gjøre ting og løse oppgaver de behersker (og får ros for).

En tommelfingerregel er trening maks en gang i uka. En hund som har gått lei er vanskelig å få i gang igjen.

Rådyrskank (eller tilsvarende fra andre hjortedyr) brukes på sporslutten på prøver. Hvis en kjenner en rådyrjeger er det som oftest enkelt å få tak i skanker.

Å legge spor

Blodet fordeles i sporet med den nevnte plastflasken med hull i korken. Blodet dryppes gjennom sporet, omtrent for hvert annet steg etterhvert, litt tettere på de første treningene.

Det aller viktigste er at føreren til enhver tid husker hvor sporet går. Hvis det blir aktuelt å korrigere hunden, skal en vite nøyaktig hvor blodet er lagt, slik at en ikke risikerer å sette hunden på et spor av noe annet. Etterhvert som sporene øker i lengde er det ofte nødvendig å merke sporet til evt. støtte for føreren.

Å gå sporet med hunden – første runde

Ta med hunden til sporstarten med vanlig leiebånd. Sett på sporingsutstyret i umiddelbar nærhet av sporstarten og vis hunden sporstarten. La hunden få god tid til å «bli kjent med» den nye lukten. Etter rimelig tid kan en hjelpe hunden i gang i riktig retning, hvis den ikke viser initiativ selv. Gi lavmælt ros når hunden arbeider med sporet. Hvis den ikke tar tak i oppgaven kan det være en løsning å løfte den tilbake til sporstarten og starte opp på nytt. Husk at treningen skal gi hunden mestringsfølelse, det er din oppgave å forklare hva du vil at hunden skal gjøre.

Vel framme på sporslutten skal hunden få en opplevelse av at den har gjort en bragd! Bruk god tid og la hunden få anledning til å «suge på karamellen»; spise godbit, gnage skank og nyte rosen.

Lykke til med blodsporetreningen!